

Η χρυσή παρηγοριά (Καρσιλαμας)

Η χρυσή παρηγοριά μου είν'το κρασάκι μου
με αυτό διασκεδάζω το μεράκι μου

Τί κακός που είναι ο κόσμος, αχ μανούλα μου
τι τους μέλλει κι αν ξοδιάζω τη σακούλα μου

Και αν χρωστώ εις την ταβέρνα παλι θα ξοφλώ
και αν πατώ κι' μπρος κι' πίσω πότε σκουντουφλώ

Και αν γλιστρώ και πέφτω κάτω και λασπώνουμαι
ακουμπώ τα δυο μου χέρια και σηκώνουμαι

Κόκκινα μου ραπανάκια φύλλα πράσινα
ας το πιουμε το κρασάκι κι όξω βάσανα
στην υγεία της παρέας κι όξω βάσανα